

Як тигр на кішку перетворився

Леонід Куліш-Зіньків

Проживав у хащах Тигр. Був він такий, як і всі тигри: страшний і зубатий. Ходив той звір своїми тигриними дорогами, шукав здобич, лякав менших за себе мешканців лісу. Одного разу таке життя почало йому не подобатись.

— Проживу без полювання і бігання по хащах, — поклявся сам собі.

Ліг ото під розлогим деревом і заснув солодким сном. Прокинувся врешті. Позіхнув, потягнувся і знову — спати. Минув день, другий, уже тиждень тижня змінив, а тигр продовжував спати. Тепер у цій місцині косулі й дикі веприки посміливішали: могли пройтись повз нього за якихось два кроки. Врешті тигру-лежебоці дуже захотілося їсти. Так захотілося, що аж кігті засвербіли та живіт почав на нього сваритись неприємним бурчанням.

Хотів уже на лапи стати й чкурнути у лісову гущавину, але тигряча гордість не дозволяла, бо сам собі поклявся, що не буде оббивати кігті по стежках-дорогах. Минув ще тиждень. Худючий і безсилий, він змушений був забути колишню присягу і шукати чогось попоїсти. Побіг за зайчиком — не наздогнав. Навіть борсучок, і той йому хвостика показав. Здибав на галявині свого колишнього тигра-сусіда, який саме зібрався обідати.

— Дай мені шматочок м'яса, — попросив.

— Геть від мене, кішко! — вищирився колись знайомий тигр. — Підійдеш ближче — розірву на частини!

Зіщулився бідний і став у багато разів менше за колишнього тигра. За весь день поталанило йому впіймати кількох маленьких мишенят. Поснідавши сьак-так, почав думати свою невеселу думу.

— А чи не піти мені до села і жити там? Все одно я сьогодні зовсім не страшний, можливо, люди не проженуть?

Так і зробив. Лежить тепер на порозі, гріється на сонці. Одне тільки змінилося: замість великих тварин лісових на мишенят полює. А ще — навчився гарно нявкати. З того часу і почали колишнього тигра просто кішкою кликати.